

Beskæftigelsesministeriet
Feriekontoret
Njalsgade 72 C
2300 København S

15. februar 2012
15705.4 DAR/DAR

Høring over forslag til ændring af ferieloven

CFU har den 30. januar fra Beskæftigelsesministeriet, Feriekontoret, modtaget høring om forslag til lov om ændring af lov om ferie.

Forslaget indeholder en række forslag til ændringer i pågældende lov:

CFU har ingen bemærkninger til forslagene vedrørende:

- Indberetning af ferieoplysninger til indkomstregisteret
- Særlige regler for privat hushjælp og personer omfattet af forskerbeskatteordningen
- Bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvornår en medarbejder med afgørende indflydelse på virksomheden anses for selvstændig
- Delegation af opgave til Feriekonto
- Hjemmel til at FerieKonto kan indhente oplysninger til brug for administrationen af ferieloven

For så vidt angår forslaget vedrørende erstatningsferie for sygdom opstået under ferieloven er det CFU's opfattelse, at ferieloven skal bringes i overensstemmelse med arbejdstidsdirektivet, jf. den seneste retspraksis fra EU-domstolen, således at også sygdom, der indtræder *efter* feriens begyndelse, af lønmodtageren kan påberåbes som en feriehindring.

Da ferielovens 5 ugers ferie alle har et rekreativt formål, bør al sygdom kunne påberåbes som en feriehindring, uanset om sygdommen opstår straks ved feriens begyndelse eller eksempelvis umiddelbart efter og uanset den planlagte feries længde.

CFU kan således ikke støtte forslaget om, at der ikke er ret til erstatningsferie for de første 5 sygedage. Derudover anser CFU det for aldeles uacceptabelt at indføre den foreslåede ordning, hvor lønmodtagere, der har optjent mindre end 25 dages ferie opnår ret til erstatningsferie forholdsmæssigt. Arbejdstidsdirektivet giver lønmodtageren ret til 4 ugers ferie. CFU vil derfor stille spørgsmålstegn ved om den foreslåede ordning overhovedet vil være i overensstemmelse med EU-retten og EU-domstolens praksis.

CFU kan desuden ikke støtte forslaget om, at en medarbejder, der bliver syg under ferien skal møde på arbejde igen efter raskmelding. Dette virker uhensigtsmæssigt, og kan betyde store omkostninger for lønmodtageren i forbindelse med f. eks. afbrydelse af ferie, hjemtransport etc. CFU skal derfor foreslå, at spørgsmålet om, hvorvidt arbejdet skal genoptages ved raskmelding

må afgøres i samråd mellem arbejdsgiver og den ansatte, men sådan at arbejdsgiver kan kræve, at arbejdet genoptages, mod at dække de merudgifter, som det måtte påføre den ansatte (hjemtransport, forudbestilt/betalt ophold, etc.).

CFU kan desuden ikke støtte forslaget om, at lønmodtageren, for at opnå sin ret til at påberåbe sig sygdom som feriehindring, pålægges skærpede dokumentationskrav ved at blive pålagt selv at afholde udgiften til en lægeerklæring. - Arbejdsgiveren må anmode om lægeerklæring i overensstemmelse med, hvad der er gældende praksis/ret i dag.

Denne ensartethed i forbindelse med meddelelse og dokumentation vedrørende sygdom, som er konsekvensen af CFU's bemærkninger til forslaget, har ingen yderligere administrative udgifter eller -konsekvenser for arbejdsgiveren end de allerede i dag kendte og medfører et ensartet og overskueligt regelsæt uanset tidspunktet for sygdommens opståen og anmeldelse.

Desuden er det CFU's opfattelse, at en del af renteafkastet fra FerieKonto ikke bør inddrages, men at beløbet i stedet skal tilfalde aktiviteter, der tilgodeser lønmodtagerne.

Endelig skal CFU med henvisning til lovforslaget s. 5 "*1. Indledning*" hvoraf det fremgår, at de mulige konsekvenser af dommen har været behandlet af arbejdsmarkedets parter via Implementeringsudvalget og efterfølgende afsnit, ikke kan tages til indtægt for, at arbejdsmarkedet parter har været enige i lovforslaget.

CFU skal gøre opmærksom på, at AC, som selvstændigt høringspart, ligeledes fremsender hørings svar samt henvise til de af hovedorganisationerne fremsendte hørings svar.

Med venlig hilsen

Dan Richardsen